

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פְּרֻשֵׁת אָמֹר עֵינֵי חַמַּד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

פְּרֻשֵׁת אָמֹר - הַמָּסָר מִטְמֵאת מֵת

"וְהִכְהֵן הַגְּדוֹל מֵאֲחִיו... וְעַל כָּל נִפְשֵׁת מֵת לֹא יָבֵא, לְאָבִיו

וּלְאָמוֹ לֹא יִטְמָא" (ויקרא כא, י-יא)

תתעורר מחשבתו ויגיע לידי חשבון הנפש והרהור תשובה ותיקון ושיפור המעשים והתעלות למעלה מדרגתו שבה הוא נמצא עכשיו.

נמצא, כי החיוב שחייבה התורה להיטמא למתים על אלו הקרובים המנויים בפרשה באה מזו, שהתורה דווקא הקפידה עליהם, כדי שיבואו לחשבון הנפש ויפסיקו את מחשבתם החומרית ואת ההרגלים בהם התרגלו רבות בימים ובשנים.

אבל הנהגה זו הנהיגה התורה לאלו בעלי הדרגה הנמוכה, לאנשים הזקוקים ללחץ צדדי ולא יזו סיבה של תוכחה והתעוררות, כדי שיבואו לחשבון הנפש, אנשים שאלמלא הלחץ והסיבות, כי אז היו שקועים תמיד בטרדות ולא באים לידי חשבון.

אבל לגבי בעלי העלייה כדוגמת הכהן הגדול, המעוררים תמיד את עצמם, אינם מחכים, שיבואו להם סיבות צדדיות וגורמים אחרים של צרות וייסורים ומקרים רעים כמו מיתת בני אדם או קרובם, שהם לומדים מוסר וחושבים בכל יום בענייני הנצח, על סוף וקץ החיים הגשמיים, יודעים, כי האדם מוגבל בחייו בעולם הזה ויבוא היום האחרון, שייפרד מהעולם הזה מקרוביו וממשפחתו, ואינו צריך לסיבת המתים כדי לעורר עצמו לזכור את יום המוות.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

במדרש רבה הובא: "אמר רבי לוי, יראה שירא אהרון מלפני הקב"ה, שלא רצה לשמש בכהונה גדולה מפני מורא ובושת פנים, זה ונתנה לו פרשה הזו, שאינה זזה ממנו ולא מבניו ולא מבני בניו עד סוף כל הדורות. ואיזו פרשה? זו פרשת המת, שנאמר: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן (ויקרא כא, א)", הדא הוא דכתיב יראת ה' טהורה עומדת לעד".

הנה יש להבין, מה זכות היא לאהרון ולכל זרעו כמוהו, שאסור להם להיטמא למתים, מהו הקשר בין יראתו הטהורה לבין המתנה שבפרשה זו על איסור ההיטמאות לכהנים?

מבאר הרב זצ"ק זצ"ל בספרו 'אור חדש', כי כל העניין שצריך להיטמא למתים בא, כדי שהאדם יתעורר מדמיונו, שאם הוא חי ובריא עכשיו כאילו כך ימשך לו לנצח, הוא מסיח דעתו מכך, שהוא בן תמותה, וכתוצאה מזה הוא ממעט ומקצר מעבודת השם יתברך. אבל אם הוא במגע קרוב עם המת, רואה לנגד עיניו את קרובו, שהיה פעיל ביותר, בעל מרץ וחריצות, תמיד שקוד היה על מלאכתו והרמת כבודו, והנה מוטל הוא מת ללא כל תנועה והשאיר את כל יגיעו ועמלו לאחרים ונפרד בעל כורחו מתאוות החיים לעולמים ונשאר לו רק רכושו הרוחני, זה הדבר היחיד, שמלווה אותו לעת שיעמוד בדין. כי אז, מהתבוננות זו הנוגעת מאד ללבו,

העלון מוקדש להצלחת

יחזק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה
ענת בן רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
שלמה בן רפפת ודנה דוד

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תוצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
רונית בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רוחמה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
אליהו דרי בן ימנה
שמואל אימן בן אסתר זרי

רפואה שלמה

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה
הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
ברכה בת עכה-
יהודית אסתר פראל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטנובה בת מיסה רפאל משה בן רחל
רחל בת זוהרה
אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר-
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
של בן מזל פחמה
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
בריאות ואריכות ימים
נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי
רפאל משה בן רחל
דניאל רפאל בן חגית
ומירה בת מונאבאר-
נחום בן כיריה
טובה בת אורה
כל עם ישראל

27/04/2013

י"ז אייר תשע"ג

פרשת אמור

הפטרה: "והכהנים הלויים"- יחזקאל מ"ד
אבות- פרק ד. ל"ב לעומר

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ם	18:37	19:54	20:43
ת"א	18:55	19:58	20:40
חגיגה	18:47	19:58	20:43
ב"ש	18:55	19:55	20:41

העלון מוקדש לעילוי נשמת פנינה בת פלורה ע"ה

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – אכילת דג עם בשר- חלק ב

האם מותר לאכול דג עם בשר?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

בין אכילת דגים או בשר או להיפך, יש לאכול דבר מה ולשתות כדי להדיח את הפה. מקורות: שו"ע (שם ס"ג). והרב משנה ברורה (סימן קעג אות ד) כתב, טוב לשתות משקה ביניהם. וכ"כ הרב כף החיים (יו"ד שם אות ל), בן איש חי (שם), שו"ת שבט הלוי ח"א (סימן קיא).

וכן חובה מעיקר הדין לרחוץ את הידיים. מקורות: שו"ע (או"ח סימן קעג ס"ב, יו"ד סימן קטז ס"ג).

אולם הנוהגים להקל בקינוח והדחת הפה, יש להם על מה שיסמוכו. מקורות: בשו"ת שבט הלוי ח"ג (סימן קיא) כתב, שיש אשכנזים הנוהגים בשטיפת הידיים. וכתבתי בספרי מנהג השלחן מהדו"ב (שם) ללמד זכות על אותם, שלא נהגו בנטילה זו. ע"ש. וע"ע שו"ת יביע אומר ח"א (חיו"ד סימן ז אות יא), ובספרו מאור ישראל ח"ב (עמוד קכו).

לכתחילה, יש לשטוף או להדיח את הסכ"ם, אלא אם כן, הם נקיים לגמרי אחר אכילת הדג או הבשר.

שני בני אדם אפילו מכירים זה את זה, מותרים לאכול על אותו שולחן זה בשר וזה דגים, ואינם צריכים היכר ביניהם. מקורות: שו"ת יביע אומר ח"ו (חיו"ד סימן ט), שו"ת שבט הלוי ח"ג (סימן קיא אות ג).

כאשר אדם אוכל לבדו, מעיקר הדין מותר להניח על השולחן גם בשר וגם דגים, ומכל מקום נוהגים לכתחילה להביאם זה אחר זה. מקורות: הראש"ל בשו"ת יביע אומר (שם) העלה להיתר. אולם הרב כף החיים (או"ח סימן קעג אות ו) החמיר, שיש לחשוש שמא יאכל זה אחר זה ללא קינוח והדחה. ועיין שו"ת שבט הלוי ח"ו (סימן קיא) בעניין המנהג להביא לשלחן זה אחר זה.

אסור לבשל, לצלות או לאפות דג עם בשר, מחשש שמא יבלעו אחד מחברו וייאסרו שניהם משום סכנה. מקורות: שו"ע (יו"ד סימן קטז ס"ב), וע"ע פתחי תשובה (שם אות ב), ובכף החיים (סימן ע סק"ט).

קבלת יסורים באהבה

מסופר על הגאון רבי יעקב עדס זצוק"ל, שהייסורים לא פסחו על ביתו. מעבר לעוני והדוחק בשנת ה'תרצ"ו נפטר בנו בכורו, רבי אברהם, שעל אף שהיה רק בן שש עשרה שנים כבר נודע כגדול בתורה ונבאו לו הכל גדולות.

המקרה אירע ביום ל"ג בעומר ורבי יעקב כה הצטער והתאבל על בנו, שהתבקש לבית-עולמו בגיל כה צעיר ובעיקר בשל בקיאותו בתורה עד שנחלש בליבו ואף בעקבות זאת קיבל אירוע לב. חלפו מספר חודשים, והנה באחד הלילות חולם רבי יעקב ובחלומו זקן אחד ניגש אליו ומוסר לו מכתב. ר' יעקב פותח את המכתב וראה שכתוב בו: "בנסתרות של הקב"ה למה לך להתערב?" (ברכות י:).

כשהתעורר, הבין, שרמזו לו מן השמים שאת ייסורי הבורא צריך לקבל באהבה, מכיוון שחשבונות שמים - אין אנו מבינים, אולם כל הדברים והמאורעות, שעוברים על האדם, הינם בחשבון הבורא, ויש להם את הטעם והסיבה מאיתו יתברך. ואף שאין אנו מבינים פעמים רבות על מה זה - עלינו להאמין ולקבלם באמונה שלמה. ומאז היה מקבל באהבה את כל מה שעבר עליו, בבחינת מה שאמר בעל חובת הלבבות: "החסיד-צהלתו בפניו ודאגתו בליבו".

תמיכה בעליון

אנו מבקשים ומתחננים מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו במימון העלון. אנו נמצאים בחובות מול בית-הדפוס וחייבים את עזרתכם. אנא סייעו לנו והיו שותפים בהפצת העלון.

עלונו ב"ה מודפס בכ-5300 עותקים ומופץ למקומות רבים וממומן רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעיינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד!

העלון אינו מכיל שום פרסום ואינו ממומן מאף גורם ציבורי כזה או אחר.

כל תרומה שתקבל בברכה!!! ניתן לתת מכספי מעשרות. היו שותפים בהפצת התורה וחזקו באמונה בבורא העולם.

זכות המצווה תעמוד לכם אלף המגן

בבריאות, הצלחה, נחת מהילדים, שידוכים, זרע בר-קיימא, פרנסה בשפע וכל מילי דמיטב

למעוניינים, נא לפנות לליאור 0504-115673. ניתן לשלוח צ"ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין חמד בצרוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

מנויים

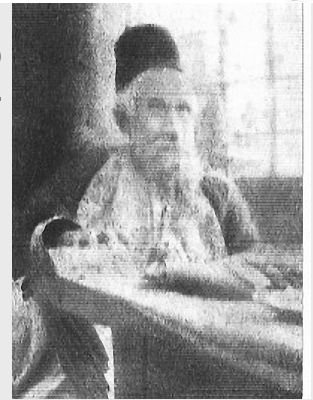
לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אלי:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הרב שלמה אליעזר אלפנדר זצ"ל המכונה "סבא קדישא": נולד באיסטנבול בשנת ה'תק"פ (1819). התייתם בגיל צעיר מאביו. כבר בילדותו היה בקי בכל מכמני התורה. בעל זיכרון מופלא, בור סוד שאינו מאבד טיפה. בעודו אברך מינוהו לחבר המועצה הרוחנית של יהודי קושטא. למרות הפצרות נשנות לקבל את משרת "חכם באשי"- הרב סירב. ענוותנותו מופלאה. גאון בנגלה ובנסתר. מקובל. בעל קבלה מעשי. מלומד בניסים. בעל רוח-הקודש. עשירי קושטא ראו, כי נפשו של הרב לא חשקה ברבנות, ועל כן יסדו בעבורו ישיבה, אשר העמידה גדולי עולם. לאחר מכן עלה לצפת ולאחר תקופה קצרה עבר לירושלים. הרחוב בו התגורר בירושלים קרוי על שמו. נפטר ב-כ"ב אייר בשנת ה'תר"צ (1930). ציונו בהר הזיתים בירושלים. חי כ-111 שנים.

הנהגות מיוחדות היו מנת חלקו: בכל בוקר היה משכים להתפלל שחרית "ותיקין" עם הנץ, מבלי להחסיר ואפילו פעם אחת. גם כאשר היה מוטל על ערש דוי בבית-החולים, תמיד התגבר כארי להתפלל השכם בבוקר. מעולם לא נהנה בכספי ציבור וסירב לקבל תמיכה. כל סכום שהגיע לידיו ניתן לצדקה. כל מעשיו והנהגותיו היו בדרך של "הצנע לכת" וברח מן הכבוד. בכל פעם שרצה לנסוע למקומות הקדושים, לא היה מודיע את זמן נסיעתו, כדי שלא יבואו ללוותו ולכבדו. בקי היה בכל מקצועות התורה: ש"ס, פוסקים, ראשונים ואחרונים סדורים היו בעל-פה ואת תשובותיו המעמיקות עונה היה מבלי שהוצרך לעיין בספרים.

אביו: ר' אהרון. **אמו:** מרת חווה. בנו יחידו נפטר בגיל הינקות והוא נותר ערירי כל ימי חייו. **מספריו:** שו"ת מהרש"א. שאר ספריו אבדו ולא יצאו לאור. **מתלמידיו:** ר' דוד לניאדו. ר' יצחק נסים. האדמו"ר ממונקאטש ר' חיים אלעזר שפירא (בעל "מנחת אלעזר"). ר' חזקיהו מדיני (בעל ה"שדי-חמד"). ר' יצחק אקריש.

בעיר דמשק נתוודע רבינו לגאון ר' יצחק אבולעפיה, שהיה תלמיד חכם משכמו ומעלה אשר כל התורה הייתה ערוכה לפניו. נוהג היה לבוא לביתו של הרב אבולעפיה לעיתים מזומנות, ושני הרבנים עסקו בפלפול דאורייתא שעות ארוכות מבלי להתעייף. כל אחד מהם הכיר בגדולתו של חברו, ובין השניים נרקמו יחסי ידידות ואחוה כשני אחים ממש.

יצחק אבולעפיה במחלה קשה מאוד, ולא יכול היה לזוז ממקומו, ואף לא היה מסוגל לדבר. הרופאים שבדקו את הרב כבר כמעט אמרו נואש לחייו. כשהגיע הדבר לאוזניו של ר' שלמה אליעזר, מיהר לבקר את חברו הטוב ולדרוש בשלומו. כשנכנס לחדרו, פתח ואמר: "חכם יצחק, הנני מבטיחו שיקום מחולי זה, אבל רק אם יאמין בכוח הבטחתי, ובאותו כוח יקום ויתחזק ויהיה בריא". ענה ר' יצחק במאמצים עילאיים: "אמן" בכוונה גדולה. ואכן, לא אחרה להתקיים ברכתו של הצדיק, ולאחר כמה ימים קם ר' יצחק אבולעפיה מחוליו הכבד והסתובב כאחד האדם. הרופאים לא ידעו את נפשם מרוב השתוממות ופליאה, כיצד קם אדם זה מערש דווי וצועד כאחד האדם?

ימים מספר לאחר מכן יצא קול בעיר, כי אחד ממקורביו של ר' יצחק נפל למשכב ונפטר לבית-עולמו. כיוון שאותו אדם גר בשכנות לר' שלמה אליעזר, הלך ללוותו בדרכו האחרונה, וגם הרב יצחק אבולעפיה, שהיה קרובו, הלך לגמול חסד של אמת. בעת לכתם בהלוויה סיפר ר' יצחק לר' שלמה: "כאשר באת לביתי והבטחתי לי, כי אקום ממחלתי - האמנתי לדבריך בלב שלם. אותה שעה הנפטר, שעתה מובל לבית-קברות, היה בביתי ומילא פיו צחוק, פנה אל אחד הנוכחים בבית ואמר: "וכי סבור ר' שלמה אליעזר, כי כוחו רב כל כך? ר' יצחק חולה אנוש הוא ודבר לא יקומו ממיטתו". "והנה", הוסיף ר' יצחק ואמר, "קמתי ממיטת חוליי ודברייך קמו והיו. ואילו אותו אדם נענש על זלזולו בדברי חכמים ונפטר בדמי ימיו". שמע ר' שלמה את דבריו המופלאים של ר' יצחק אבולעפיה, וביקשו לשומרם כמוסים עימו, לבל יפורסמו באוזני המוני העם.

פעם אחת בא אדם לשאול בעצתו של הרב אודות חלום מעורר תמיהה, עוד בטרם פנה לרב להציע את ספקותיו, פתח הרב ואמר: "הנה בעל החלומות הלזה בא. אבל אל תירא ואל תחת", ולאחר מכן פתר לו את החלום בטרם סיפר לו את החלום. מלא הערצה ופליאה לרב שב היהודי לביתו.

בשנת ה'תרע"ד (1914) רבינו הגיע לדור בעיר צפת תובב"א. אותו זמן היה תחילת מלחמת העולם הראשונה בין התורכים הגרמנים והאנגלים ועוד מדינות. הייתה לו שכנה אשכנזיה, שהייתה אלמנה ועובדת אצלו בחינם, חצי יום הייתה עובדת במקום אחר ומזה הייתה מתפרנסת, וחצי יום הייתה עובדת אצל הרב, והיא סיפרה לשכנים נפלאות ממה שראתה ושמעה בעיניה ואוזניה, וידוע שבאותו זמן של המלחמה היה בארץ ישראל מחסור בכול, וכמה מתו ברעב, וגם נפט לא היו משיגים.

לרבינו היה בקבוק נפט, והייתה לו מנורה קטנה מס' 3, ובזה היה מסתפק ולומד. כאשר הגיע חג הפסח, פנתה אליו אותה שכנה ואמרה: "אדוני הרב, אני אביא מביתי מנורה יותר גדולה מס' 4 עבור ליל הסדר". ענה לה הרב: "תודה רבה, אבל אני לא רוצה, המנורה הקטנה מספיקה לי". באותו הזמן לא היה חשמל בארץ ישראל, וסיפרה האלמנה פלא, שראתה שביליל הסדר כיצד אותה מנורה הקטנה האירה לא רק את כל הבית באור יקרות, אלא אור זה פרץ ואף זרח בכל הסביבה, והרגישה שמדובר באור רוחני.

עוד סיפרה: פעם אחת קצב ספרדי בצפת קנה שור גדול מהערבים בחמישים דינרי זהב, והביאו לשחיטה, והשוחטים היו כולם אשכנזים, וגם הרב המשגיח על השחיטה היה אשכנזי, ולאחר ששחטו את השור היה כשר, אבל כשפתחו את מוח השור, מצאו סימן של שאלה, ולאחר שקלא וטריא בין הרב והשוחטים גמרו שהשור טרף, והקצב אשר שמע את זה התחיל לצעוק: "אוי ואבוי לי", כי העולם חשך בעדו שהפסיד את כל הונו.

אבל תיכף נזכר, שיש בעיר צפת חכם ספרדי שבא מקושטא הלא הוא רבינו, אמר בלבו: "אני אלך אצלו, ומה שיאמר לי- אני מקבל באהבה". עזב את כולם ורץ לביתו של הרב, הצדיק ראה מרחוק, איך רץ היהודי הזה, מיד הוציא את ראשו מן החלון וצעק לו: "אל תדאג יהודי, השור כשר והכל בסדר, לך תגיד להם, שיבואו אצלי לעיין בהלכה". והוא משתומם מלשמעו ולראות, מהיכן ידע הרב שהוא יבוא אצלו בענין השור, אמר לו הרב עוד פעם: "לא תסתפק במה שאמרתי לך, אלא תביא אותם אליי מהר", וכשבאו לרבינו כיבד אותם בסבר פנים יפות, ושאלו אותו, והראה להם את הפסק של היתר של פוסקים מסוימים, ומצאו שדבריו נכונים והודו לו, ומאותו יום שימשוהו הרבה.

הַיְהוּדִי דֵן כֹּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת

העיר סקולא לבשה חג לכבודו של הצדיק הנודע ר' ישראל מרוז'ין, שבא לשבות בה שבת במחיצת חסידיו הרבים. לקראת שבת נהרו תושביה של ערים נוספות מכל הסביבה, שביקשו ליהנות מזיו קדושתו ותורתו של הצדיק. כשעה לפני שקיעת החמה, פנה אל משמשו וביקש ממנו: "גש נא אל מעונו של המרא דאתרא ומסור לו, כי דבר מה נחוץ לי לדבר איתו, ולא אוכל להתפלל מנחה בטרם אעשה זאת". רבה של העיר היה הגאון הגדול ר' שלמה דרימר, פוסק נודע בדורו, בעל שו"ת 'בית שלמה' וספר 'ישרש יעקב' על מסכת יבמות. לשמע ההזמנה הדחופה, בשעה כה סמוכה לכניסת השבת, החיש פעמיו והגיע לאכסניית הצדיק.

לאחר שהתנצל לפני המרא דאתרא על הטרחתו, ביקש ממנו הצדיק מרוז'ין לשבת, שכן ברצונו לספר לו סיפור. "יהודי עשיר היה במדינתנו. ישר דרך וירא שמים. שמו הטוב הלך לפניו כאיש נאמן, הגומל חסדים עם הבריות. אנשים רבים בהם אלמנות ויתומים נהגו להפקיד בידיו את כספי חסכוניותיהם והוא, בטוב נענה להם בחפץ לב ושימש שומר חנים על כספם".

"ויהי היום ולאזניו של העשיר הגיע מידע על מכרז ממשלתי בהיקף כספי עצום. מעטים היו האנשים המסוגלים להשתתף במכרז בסדר גודל כזה. העשיר דן היה היהודי היחיד מבין כל מגישי ההצעות למכרז. ביום המיועד נאספו ובאו כל מגישי ההצעות. נפתחו כל המעטפות, והתברר, כי הצעתו של היהודי היא הגבוהה ביותר, והוא זכה במכרז. **אל הקנאה הטבעית, שהתעוררה כלפיו בלב יתר הסוחרים, נמסכה גם שנאת ישראל. הללו התקשו להשלים עם זכיית היהודי במכרז.**"

גם פקיד המכרזים לא הצטיין באהבתו ליהודים. משנוכח, כי יהודי זכה במכרז, ביקש לנסות ולסלק את הזוכה מהעסקה. הכריז הפקיד, כי אישור הזכייה במכרז **מותנה בהפקדה מיידית של דמי קדימה גבוהים מאוד, והוא נקב בסכום עתק.** היהודי ניסה להתקומם, באומר, שהדבר לא צוין מראש במסמכים, שפרסמו את דבר המכרז, אבל הפקיד עמד על שלו".

"פעילות ליבו של היהודי הואצו ופניו חוורו. הוא אמנם היה עשיר, אך מהיכן ימציא באופן מיידי סכום גבוה כל כך של מזומנים. כמעט ויתר על העסקה, אלא שעניו הרעות של הפקיד ופניהם הסמוקות של הסובבים אותו, לא הניחו לו להיכנע ולסגת. הוא נזכר בסכומי הכסף הגדולים המופקדים בידיו וחשב בליבו: **הלוא במכרז ממשלתי נטול כל סיכונים מדובר. חוץ מזה, כשהכסף ברשותי, יכול הוא חלילה להיגנב ואילו בהיותו גנוז באוצרה של מלכות, בטוח הוא עשרת מונים!**" כבר למחרת המציא את דמי הקדימה לידי פקיד שנאלץ לרשום קבלה המאשרת את דבר זכייתו ולצרף הזמנה רשמית למעמד החתימה על החוזה".

"שמח וטוב לב, חזר לביתו. בימים הבאים פתח במסע נמרץ לגיוס במקורות כספיים למימון העסקה הגדולה. קיבץ שטרי ערבות ממכריו, סוחרים מוכרים וידועים, שיעבד את מופעליו ואחוזותיו. כשבוע לפני מועד החתימה, נחרד לגלות, כי מועד החתימה הצפוי נקבע ל... שבת קודש. בתחילה הניח, כי יסוד הדבר בטעות, וכי על נקלה יצליח לשנות את מועד החתימה. אולם פקיד המכרזים הבהיר לו, כי אין כאן כל טעות. התחנן היהודי וניסה לדבר על לב הפקיד. אך הלה הזהיר את היהודי, כי אם לא יתייצב במועד שנקבע לחתימה, יהיה זה בבחינת הפרת אחד מפרטי החוזה, והמכרז כולו יבוטל!".

"יום לפני מעמד החתימה, ביום שישי בשבוע, הגיע היהודי לעיר הבירה, כשבידו כל דפי הערבות והמסמכים הנחוצים לשימוש זכייתו במכרז. לאחר מכן סר למשרדו של פקיד המכרזים והניח לפניו את הניירת הדרושה להשלמת העסקה הגדולה. 'אם לא תתייצב מחר בשעה שנקבעה לחתימה על המכרז, יבוטל החוזה', שב הפקיד והזהירו. שבור ורצוף שב היהודי למלונ. בשבת הקדים היהודי להתפלל, ובהגיע השעה היעודה לחתימה, גרר רגליו אל האולם, שבו עמד להיערך טקס החתימה. כשכל התהליך הסתיים, חתם נציג המדינה בתחתית המסמך מצד אחד, והיהודי נקרא להוסיף את חתימתו בצדו השני של המסמך. שקט השתרר באולם שעה שהיהודי הודיע, כי 'בשל קדושת השבת, נבצר ממני לחתום ברגע זה על המסמך והריני מבקש לצרף את חתימתי עליו לאחר צאת הכוכבים'.

"הכול ציפו למוצא פיו של הפקיד, שברצונו יכול היה לאשר את בקשתו של היהודי. אבל הלה דחה אותה על הסף. 'לא נוכל להמתין עם החתימה', פסק, 'חתום כעת או וותר על העסקה'. אעפ"כ לא אוכל לחתום', השיב היהודי. 'אוותר על העסקה ולא אחלל שבת. זיק של שמחת מנצחים ניצת בעיניו המרושעות של פקיד. 'עליי להבהיר לך', הוסיף מיד, 'כי אם לא תחתום כעת על המסמך, לא רק על העסקה יהיה עליך לוותר, אלא גם על דמי הקדימה הגבוהים שכבר שילמת!'.

"היהודי חש כי החדר כולו מסתחרר סביבו. לזאת לא פילל. מלבד העובדה שמדובר בסכום עתק, הכסף הזה לא היה שלו! לנגד עיניו ראה את כל אותם אלמנות, יתומים ופשוטי עם באים אליו לדרוש את כספם חזרה והוא נאלץ להשיב את פניהם ריקם. זה היה יותר מכדי שיכול היה לשאת. לבו חדל לפעום, ועיניו לא ראו, בשעה שידו אחזה בקולמוס ושרבטה באותיות רועדות את שמו במסמך. העסקה הגדולה יצאה לדרך, אבל היהודי העשיר נשבר כתוצאה מהמעשה שעשה ושקע במרה שחורה. לביתו חזר חולה ותשוש, גופנית וגם נפשית. בשבועות ובחודשים הבאים, משך ידיו מכל פעילות עסקית שוטפת והקדיש את כל זמנו למכירת נכסים. כדי שיהיה בידיו לפרוע את התחייבויותיו הרבות ולהחזיר את הפקדונות הרבים שקיבל לידיו". הצדיק מרוז'ין עשה אתנח בדבריו ואנחה פרצה מקרבו. "השבוע- שנים אחדות לאחר המאורע המצער - הלך האיש לבית עולמו, אכול יגון ושבע מרורים. בהתייצבו לפניו ב"ד של מעלה, נחלקו הדעות לגביו. המקטרגים טענו, כי אי אפשר לפוטרו מעונש חמור, שהרי נכשל בעוון חילול שבת במזיד. לעומתם, המסנגרים טענו, כי יש לדונו כאנוס ולא כמזיד".

"ב"ה, עלה בידיו לפעול, כי דינו יוכרע בב"ד של מטה. הריני מבקש מכבוד תורתו, לפסוק את דינו של היהודי". התמיהה שמילאה את לבו של הגאון בתחילה, התחלפה בהתרגשות בהבינו את כובד האחריות שהונחה על כתפיו. החל ר' שלמה שוקל בסוגיה ולבסוף, הגיע למסקנה: "לדונו כאנוס, אי אפשר, שהרי מדובר בהפסד ממון גרידא. מאידך גיסא, לדונו כמחלל שבת במזיד ג"כ אי אפשר, שהרי בשביל ממונו לא היה נכשל, ורק העובדה שהיה זה ממונם של אחרים, היא שגרמה לו לאבד את עשתונותיו. חרדתו לממונם של אלמנות ויתומים פגעה בכונן שיפוטו. לפיכך יש לדונו במידת הרחמים. והואיל וכבר בא על עונשו בעולם הזה, וסבל בשנותיו האחרונות יגון ואנחה לרוב, מן הראוי להסתפק בעונש זה ולפוטרו מדינה של גהינם". הביט הצדיק מרוז'ין ברבה של העיר סקולא בקורת רוח רבה. "אשריכם!", קרא בשמחה, "פסק דינכם התקבל בשמים, וכך פסקו עתה גם בב"ד של מעלה! היהודי יזכה לקבל את השבת בגן עדן!". והצדיק מרוז'ין והגאון מסקולא יצאו לתפילת מנחה של ערב שבת.

הרב שמואל בן שמחה דרז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיה ז"ל מסעוד בן יקות ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל	לע"נ תנצב"ה	הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת אירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי דז"י בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה
---	---	----------------	--